

הוא אסר, שגם בעיניו זאת היא השאלה המרכזית, ועד כמה שהוא מכיר את הסבב זו היא השאלה המרכזית בשביל אירגוני הנוער. אתסול התקיים כינוס אירגוני נוער אחדים, שהוזמנו על ידי. הוא הוזמן להרצות על הסבב הפוליטי. מענינות אותו שתי שאלות: מה היא תכנית הפעולה ומי ינהל את הפעולה, הוא יודע פחות או יותר את עמדתו, בקרב חבריו יש חשש - מתוך הרקע הפסיכולוגי שבישוב - שכל גיוס הנוער אינו אלא תמרון. אמרתי לו שעל שאלה זו לא אענה, אם כי יודע אני תמרונים כאשר אני רואה אותם ואותי לא ירמה שום איש בתמרון. בעיני השאלה העיקרית לא מי יעשה, אלא מה הוא המעשה, אמרתי לו מה לדעתי יש לעשות, הוא שאלני, איך אני רואה את הסבב בישוב. מה דעתי על חברים אלה בקרב "התקומה" כויינשאל מחיפה, אורי נדב ותהומי. אמרתי לו, שלמרות חילוקי הדעות, אני חושב גם את ויינשאל לציוני ולציוני טוב. שאר הסמות שהוא קרא לי אינם חשובים בעיני. אני רואה בתוך הישוב מתנגדים לקו שלנו, הם סיעוט אבל הם עושים רעט גדול. סיעוט זה אינו אחיד ואני מבחין בו שלושה סוגים: סוג א' המתנגדים ביושר לב לקו המלחמתי, לא באשר אינם ציונים אלא באשר הם חושבים שדבר זה עלול להזיק לנו, להזיק לישוב ואין בכוחנו לעמוד בפני אנגליה. אלה הם האנשים כמו סמילנסקי ויעקב רבינוביץ ואחרים. על האנשים האלה יש לחלוק אבל אין לגנות אותם, ובכמה שטחים אפשר לעבוד אתם, למשל, בשטח הכלכלה, כי הם באמת רוצים לעזור לחיזוק הכלכלי של הישוב. יש סוג שני המתנגד לקו מתוך אינטרס פרטי, בין שזה אינטרס חסרי ובין שזה אינטרס של אמביציה. סוג זה מעמיד פנים כאילו הם הקיצוניים דווקא ובעד מלחמה. אנשים אלה לא ראויים כלל לוויכוח ויש לעבור עליהם בשאט נפש. יש סוג שלישי שהם בלבם בעד מלחמה, אבל אצלם מתרוצצים שני יצרים: יצר המלחמה בספר הלבן ויצר המלחמה בשמאל, וקשה להם להכריע את מי לשנוא יותר. אנשים אלה הם עלובים. הרוב בישוב מוכן לעמוד בפני הספר הלבן, אם מתוך אינסטינקט בריא ואם מתוך הכרה ציונית נאמנה, אולם הוא לא מוכשר בעצמו לפעולות והוא זקוק להדרכה ולהסברה. לשאלה מי ינהל את הפעולה, אוכל לתת תשובה ברורה ומסוקה: עד הקונגרס הבאה זו. לא יהיה שום ועד עליון. אני מדגיש: עד הקונגרס הבאה.